
พฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิที่ศึกษาในรายวิชาบุคลิกภาพและการปรับตัว

กาญจนา สุขบัว^{1*} และทศพร พิษะระ²

Dressing Behaviors of Chaiyaphum Rajabhat University Students in Personality and Adjustment

Kanjana Sukbua^{1*} and Thorsporn Peesara²

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชานวัตกรรมอาหารสร้างสรรค์และโภชนาการ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

¹ Assistant Professor in Creative Food Innovation and Nutrition, Faculty of Arts and Science, Chaiyaphum Rajabhat University

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

² Instructor, Business Administration Program, Faculty of Management Science, Thepsatri Rajabhat University

* Corresponding author. E-mail address: Kanjana.j@hotmail.com

---

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ที่ศึกษาในรายวิชาบุคลิกภาพและการปรับตัว จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า (1) นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าการแต่งกายตามกระแสแฟชั่นในปัจจุบันเป็นสิ่งสิ้นเปลือง และรู้กฎระเบียบการแต่งกายของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก และการแต่งกายชุดนักศึกษามีผลต่อภาพลักษณ์ต่อตนเอง และมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายจากสื่อทางอินเทอร์เน็ต (2) พฤติกรรมการแต่งกายด้านเหตุผลส่วนตัวเป็นหลักภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$, $SD = 0.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การแต่งกายในเรื่องการแต่งกายตามระเบียบของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 0.83$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การแต่งกายตามเพื่อนเพื่อต้องการเข้ากลุ่ม และได้รับการยอมรับจากเพื่อน ($\bar{X} = 2.68$, $SD = 1.01$) (3) พฤติกรรมการแต่งกายด้านสภาพครอบครัวภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$, $SD = 0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การให้อิสระ และตามใจในเรื่องการแต่งกาย ($\bar{X} = 3.72$, $SD = 0.99$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เกิดการขัดแย้งภายในครอบครัว ($\bar{X} = 1.82$, $SD = 0.90$)

คำสำคัญ: พฤติกรรม, การแต่งกาย, นักศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ABSTRACT

The objectives of this research were to study the investigate the opinions towards the dressing behavior of the students in Business Computer Program and Faculty of Nursing, Chaiyaphum Rajabhat University. The samples were 150 first-year undergraduate students studying in the Personality and Adjustment Course in the first semester of the academic year 2021. The research instrument was a questionnaire on students' opinions on dressing behavior. Data were analyzed by frequency, percentage, mean and standard deviation. The results were as follows. (1) Most of the students thought that dressing according to the latest fashion trends was wasteful. Their knowledge on the university dress code was at a high level. They rated the item of wearing a student uniform affects self-image and the university image at a high level. Most of them received information about dressing from the Internet. (2) The overall dressing behavior in terms of personal reasons was at a moderate level ($\bar{X} = 3.13$, $SD = 0.69$). When considering each aspect, it was found that the item with the highest mean score was dressing according to university regulations ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 0.83$). The item with the lowest mean score was dressing influenced by friends because of the need to join the group and to be accepted by friends ($\bar{X} = 2.68$, $SD = 1.01$). (3) The overall dressing behavior in terms of family conditions was at a moderate level ($\bar{X} = 2.97$, $SD = 0.50$). When considering each aspect, it was found that the item with the highest mean score was freedom in dressing ($\bar{X} = 3.72$, $SD = 0.99$). The item with the lowest mean score was conflict within the family ($\bar{X} = 1.82$, $SD = 0.90$).

Keywords: Behavior, dressing, students, Chaiyaphum Rajabhat University

บทนำ

เครื่องนุ่งห่ม ถือว่าเป็นปัจจัยสี่ของการดำรงชีวิตของมนุษย์ เมื่อมนุษย์อยู่ในสังคมที่มีระเบียบ แบบแผนจึงมีเครื่องแต่งกายตามสังคมนั้นๆเกิดขึ้น เครื่องแต่งกาย หมายถึง สิ่งที่มนุษย์นำมาใช้เป็นเครื่องห่อหุ้มร่างกาย ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสภาพของการดำรงชีวิตของมนุษย์ในยุคนั้น ๆ ได้ เครื่องแต่งกายมีวิวัฒนาการเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันนี้ โดยจะมีการแต่งกายเพื่อให้เกิดความสวยงาม มีการจับจ่ายใช้สอยในเรื่องเสื้อผ้ามากยิ่งขึ้น การแต่งกายจึงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักศึกษาในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว และทันสมัยในปัจจุบัน เนื่องจากการดำเนินชีวิตต้องอยู่ในสถานที่ที่เพียบพร้อมทั้งสิ่งแวดล้อมและสังคม ทำให้มีการแต่งตัวที่มีความเหมือน และความแตกต่างกันไปตามแฟชั่นต่าง ๆ (ณัฐชานา นวลยัง, 2560) ชุดนักศึกษา จัดว่าเป็นเครื่องแต่งกายอยู่ในระเบียบของแต่ละสถาบันที่ได้กำหนดขึ้นตามนโยบายของรัฐในแต่ละระดับให้เป็นไปตามมาตรฐาน ซึ่งชุดนักศึกษานั้นเป็นเสมือนสัญลักษณ์ของแต่ละสถาบัน เป็นการสร้างวินัย และสร้างความรับผิดชอบ ทำให้รู้สึกถึงความปลอดภัยเป็นสิ่งที่ตึงามน่าภาคภูมิใจ แสดงถึงความรู้สดีปัญญา แต่ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าการแต่งกายของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาทุกมหาวิทยาลัย นักศึกษามักแต่งกายไม่ค่อยถูกระเบียบ เพราะนักศึกษาจะมีความสนใจและเน้นการแต่งกายไปตามกระแสแฟชั่นจากดารานักแสดงที่ตนชื่นชอบ จนเกิดการ

เลียนแบบการแต่งกายของนักศึกษาส่วนใหญ่จึงอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างน่าเป็นห่วง นักศึกษามักจะแต่งกายไม่เหมาะสม เช่น นักศึกษาหญิงนิยมใส่เสื้อผ้ารัดรูป นุ่งกระโปรงสั้น และมักสวมรองเท้าแตะ หรือรองเท้าแฟชั่น รวมทั้งผมที่มักจะผิดระเบียบอยู่เป็นประจำในเรื่องทำสีผม หรือทำผมตามกระแสแฟชั่น เลียนแบบดาราทิ้งในและต่างประเทศที่กำลังนิยมในปัจจุบัน (มธุริน พงศพรพาณิชย์, 2560) ส่วนนักศึกษาชาย นิยมใส่เสื้อยืดคอกปก หรือเสื้อกีฬาของสาขาที่จัดทำของรุ่น ชอบปลดอยชายเสื้อออกมานอกกางเกง นิยมใส่กางเกงยีนส์ และสวมรองเท้าแตะ หรือผ้าใบ เป็นต้น เพราะเข้าใจว่าเป็นสิ่งที่ทำให้ตนเองดูดี มีรสนิยม ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในการแต่งกายที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ด้วยเหตุนี้หน่วยงานภาครัฐ และสถาบันการศึกษาจึงมีความพยายามที่จะรณรงค์ และส่งเสริมการแต่งกายของนักศึกษาให้ถูกระเบียบ และเหมาะสม แต่การรณรงค์นั้นยังไม่ประสบผลเท่าที่ควร ซึ่งทำให้กลายเป็นประเด็นที่ว่าชุดนักศึกษาเป็นปัญหาในการแต่งกายให้ถูกระเบียบและเหมาะสมหรือไม่ อย่างไรก็ตามยังมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสถาบันการศึกษาหลายแห่งร่วมกันระดมความคิดเห็นเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น (พิมพ์พร เรืองศาสตร์, มณีรัตน์ สายบัว และ หนึ่งฤทัย พูลเขตร, 2557) นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมินับเป็นกลุ่มเป้าหมายกลุ่มหนึ่ง ที่อาจจะเป็นปัญหาสำคัญในการแต่งกายที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งนักศึกษาบางคนอาจจะไม่เข้าใจในเรื่องการแต่งกายที่ถูกระเบียบของมหาวิทยาลัย และแต่งกายไม่เหมาะสมในการใช้ชีวิตประจำวัน หรือตามระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด (งานบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี, 2563) ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการแต่งกายของนักศึกษา จึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่กำลังศึกษาในรายวิชานบุคลิกภาพและการปรับตัว เพื่อให้นักศึกษาได้รับประโยชน์ในการพัฒนาตนเองให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีการแต่งกายที่ถูกต้องเหมาะสม และถูกระเบียบของมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการบุคลิกภาพและการปรับตัว ให้มีประสิทธิภาพผลตามวัตถุประสงค์ อันจะเป็นแนวทางในการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ รู้จักประยุกต์ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการแต่งกายในชีวิตประจำวันของนักศึกษา และก่อให้เกิดประโยชน์สำหรับสถานศึกษา และสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์

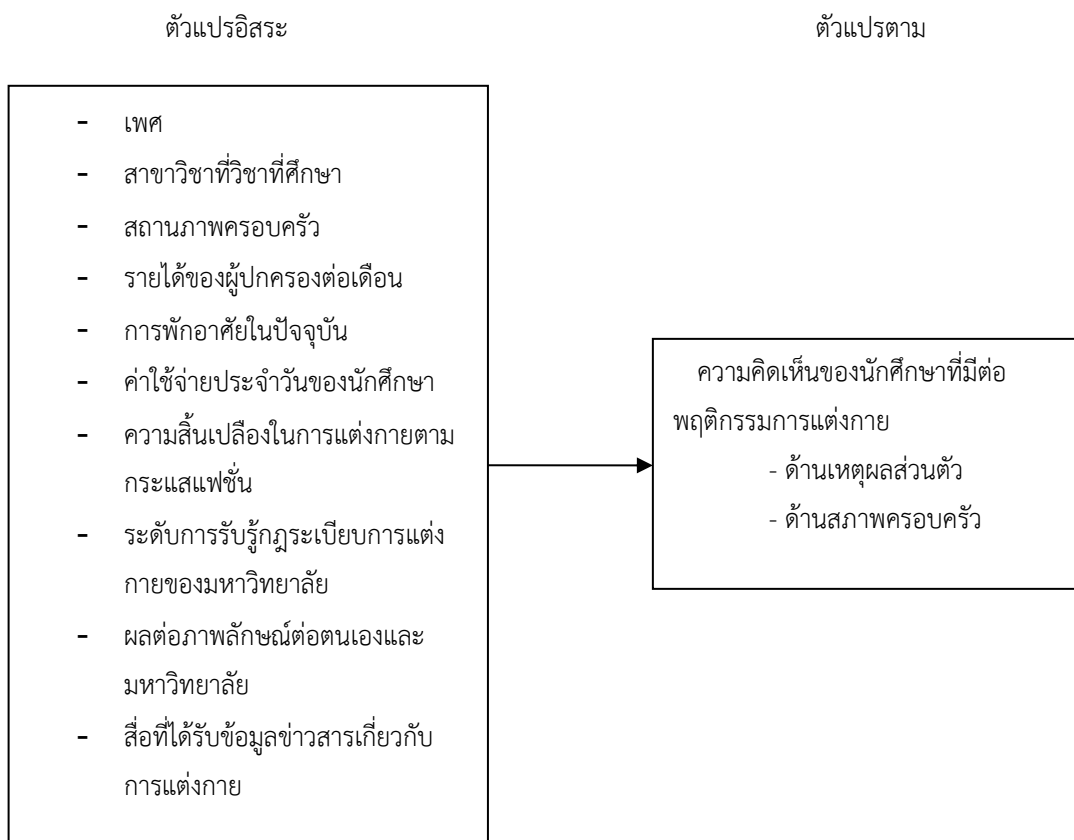
เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาข้อมูลส่วนตัว และความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ประกอบด้วย (1) พฤติกรรมการแต่งกายด้านเหตุผลส่วนตัว และ (2) พฤติกรรมการแต่งกายด้านสภาพครอบครัว ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสาร บทความรวบรวมเนื้อหาสาระที่สำคัญ จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีพฤติกรรม ประกอบด้วย ความหมายของพฤติกรรม ประเภทของพฤติกรรม กระบวนการเกิดพฤติกรรม องค์ประกอบของพฤติกรรม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ เป็นต้น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ ประกอบด้วย ทฤษฎีการเรียนรู้ หน้าที่ของทฤษฎีการเรียนรู้ กฎแห่งการเรียนรู้ การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ เป็นต้น
3. แนวคิดเกี่ยวกับการแต่งกายของนักศึกษา ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการศึกษา/วิธีการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนตัว และความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปอย่างมีระบบ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย โดยใช้วิธีการสำรวจ (survey) แลเก็บข้อมูลโดยใช้สอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 150 คน และวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ที่ศึกษาในรายวิชาบุคลิกภาพและการปรับตัว ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 150 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970) โดยกำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 108 คน แต่ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่าง 150 คน โดยใช้นักศึกษาทั้งหมดที่ลงทะเบียนเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้ง 2 ส่วน ที่สมบูรณมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ดังรายละเอียดดังนี้

ข้อมูลส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกายของนักศึกษา ประกอบด้วย เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา สถานภาพครอบครัว รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน การพักอาศัยในปัจจุบัน ค่าใช้จ่ายประจำวันของนักศึกษา ความสิ้นเปลืองในการแต่งกายตามกระแสแฟชั่น ระดับการรับรู้กฎระเบียบการแต่งกายของมหาวิทยาลัย ผลต่อภาพลักษณ์ต่อตนเองและมหาวิทยาลัย และสื่อที่นักศึกษาได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกาย วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ และนำเสนอด้วยค่าสถิติ ร้อยละ

ข้อมูลส่วนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว และ ด้านสภาพครอบครัว จากนั้นนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation--SD)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยศึกษาเนื้อหาความรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับบุคลิกภาพและการแต่งกาย จากเอกสารการสอน ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทาง ในการกำหนดขอบเขตเนื้อหาของแบบสอบถามและให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยประกอบด้วย ข้อคำถาม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกายของนักศึกษา ประกอบด้วย เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา สถานภาพครอบครัว รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน การพักอาศัยในปัจจุบัน ค่าใช้จ่ายประจำวันของนักศึกษา และสื่อที่นักศึกษาได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกาย คำถามเป็นแบบเลือกตอบและคำถามปลายเปิด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว จำนวน 5 ข้อ และ ด้านสภาพครอบครัว จำนวน 5 ข้อ แบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด (Likert, 1932)

การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือในการศึกษานี้มี 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องทางด้านเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับบุคลิกภาพ และการแต่งกาย จากเอกสารการสอน ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ ที่รายวิชาบุคลิกภาพและการปรับตัว มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

3. นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย IOC (index of Item Objective Congruence) (สมบูรณ์ สุริยวงศ์, สมจิตรา เรืองศรี และเพ็ญศรี เศรษฐวงศ์, 2555) พบว่า ข้อคำถามความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ ที่รายวิชา บุคลิกภาพและการปรับตัว มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีค่าระหว่าง 0.6 - 1.0

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (try-out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา จำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

5. นำแบบสอบถามที่มีความเชื่อมั่นผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

ผลการศึกษา

จากการสำรวจ ความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ ที่ศึกษาในรายวิชาบุคลิกภาพและการปรับตัว มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ สามารถสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ตาราง 1

จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	36	24.0
หญิง	114	76.0
สาขาวิชาที่เรียน		
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	71	47.3
คณะพยาบาลศาสตร์	79	52.7
สถานะภาพครอบครัว		
อยู่ด้วยกัน	131	87.3
หย่าร้าง	12	8.0
แยกกันอยู่	7	4.7
รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน		
น้อยกว่า 10,000 บาท	44	29.3
10,000 – 15,000 บาท	59	39.3
15,001 – 20,000 บาท	15	10.0

20,001 – 25,000 บาท	7	4.7
25,001 – 30,000 บาท	13	8.7
30,001 บาทขึ้นไป	12	8.0
การพักที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน		
อาศัยอยู่กับบิดา/มารดา หรือผู้ปกครอง	43	28.7
อาศัยอยู่กับญาติ	5	3.3
อาศัยอยู่หอพักกับเพื่อน	85	56.7
อาศัยอยู่ตามลำพัง	3	2.0
อื่น ๆ	14	9.3
ค่าใช้จ่ายประจำวันของนักศึกษา		
น้อยกว่า 100 บาท	33	22.0
100 - 200 บาท	108	72.0
201 – 300 บาท	4	2.7
301 – 500 บาท	2	1.3
501 บาท ขึ้นไป	3	2.0

จากตาราง 1 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏชัยภูมิ ที่เรียนในรายวิชาบุคลิกภาพและการปรับตัว จำนวน 150 คน เป็นเพศชาย 36 คน (ร้อยละ 24.0) เป็นเพศหญิง 114 คน (ร้อยละ 76.0) โดยเรียนในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 71 คน (ร้อยละ 47.3) และเรียนในสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ จำนวน 79 คน (ร้อยละ 52.7)

สถานภาพทางครอบครัวอยู่ด้วยกัน จำนวน 131 (ร้อยละ 87.3) หย่าร้าง จำนวน 12 คน (ร้อยละ 8.0) และแยกกันอยู่ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 4.7)

ส่วนใหญ่รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนอยู่ที่ 10,000 - 15,000 บาท จำนวน 59 คน (ร้อยละ 39.3) รองลงมา คือ น้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 44 คน (ร้อยละ 29.3) รายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 15 คน (ร้อยละ 10.0) รายได้ต่อเดือนระหว่าง 25,001 - 30,000 บาท จำนวน 13 คน (ร้อยละ 8.7) ส่วนรายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 12 คน (ร้อยละ 8.0) และรายได้ต่อเดือนระหว่าง 20,001 - 25,000 บาท มีจำนวน 7 คน (ร้อยละ 4.7)

นักศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่หอพักกับเพื่อน จำนวน 85 คน (ร้อยละ 56.7) รองลงมาพักอาศัยอยู่กับบิดา/มารดา หรือผู้ปกครอง จำนวน 43 คน (ร้อยละ 28.7) อื่นๆ จำนวน 14 คน (ร้อยละ 9.3) พักอาศัยอยู่กับญาติ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 3.3) และพักอาศัยอยู่ตามลำพัง จำนวน 3 คน (ร้อยละ 2.0)

ส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายประจำวันของนักศึกษาอยู่ที่ 100 - 200 บาท จำนวน 108 คน (ร้อยละ 72.0) รองลงมาคือน้อยกว่า 100 บาท จำนวน 33 คน (ร้อยละ 22.0) 201 - 300บาท จำนวน 4 คน (ร้อยละ 2.7) ส่วน 501 บาท ขึ้นไป มีจำนวน 3 คน (ร้อยละ 2.0) และ 301 – 500 บาท มีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 1.3)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ตาราง 2 จำนวน ร้อยละของนักศึกษาที่คิดว่าการแต่งกายตามกระแสแฟชั่นในปัจจุบันเป็นสิ่งสิ้นเปลือง

การแต่งกายตามกระแสแฟชั่นในปัจจุบันเป็นสิ่งสิ้นเปลือง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใช่	116	77.4
ไม่ใช่	17	11.3
ไม่แน่ใจ	17	11.3
รวม	150	100.0

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่เรียนในรายวิชาบุคลิกภาพและการปรับตัว ส่วนใหญ่คิดว่าการแต่งกายตามกระแสแฟชั่นในปัจจุบันเป็นสิ่งสิ้นเปลือง จำนวน 116 คน (ร้อยละ 77.4) ส่วนนักศึกษาที่คิดว่าการแต่งกายตามกระแสแฟชั่นในปัจจุบันเป็นไม่ได้เป็นสิ่งสิ้นเปลือง มีจำนวน 17 คน (ร้อยละ 11.3) และนักศึกษาที่ไม่แน่ใจว่าการแต่งกายตามกระแสแฟชั่นในปัจจุบันจะเป็นสิ่งสิ้นเปลืองนั้น มีจำนวน 17 คน (ร้อยละ 11.3)

ตาราง 3

จำนวน ร้อยละของนักศึกษาในระดับการรับรู้กฎระเบียบการแต่งกายของมหาวิทยาลัย

ระดับการรับรู้กฎระเบียบการแต่งกายของมหาวิทยาลัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มากที่สุด	25	16.7
มาก	76	50.7
ปานกลาง	46	30.7
น้อย	2	1.3
ไม่รู้เลย	1	0.6
รวม	150	100.0

จากตาราง 3 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่เรียนในรายวิชาบุคลิกภาพและการปรับตัว ส่วนใหญ่รู้จักกฎระเบียบการแต่งกายของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก จำนวน 76 คน (ร้อยละ 50.7) รองลงมา คือ รู้กฎระเบียบการแต่งกายของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 46 คน (ร้อยละ 30.7) ส่วนนักศึกษาที่รู้จักกฎระเบียบการแต่งกายของมหาวิทยาลัยมากที่สุด มีจำนวน 25 คน (ร้อยละ 16.7) มีนักศึกษาจำนวน 2 คน (ร้อยละ 1.3) ที่รู้จักกฎระเบียบการแต่งกายของมหาวิทยาลัยน้อย และที่ไม่รู้จักกฎระเบียบการแต่งกายของมหาวิทยาลัยเลย มีนักศึกษาเพียง 1 คน (ร้อยละ 0.7)

ตาราง 4

จำนวน ร้อยละของนักศึกษาที่คิดว่าการแต่งกายชุดนักศึกษามีผลต่อภาพลักษณ์ต่อตนเอง และมหาวิทยาลัย

ผลต่อภาพลักษณ์ต่อตนเองและมหาวิทยาลัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีผลมาก	136	90.7
ไม่ค่อยมีผลเท่าไร	13	8.7
ไม่มีผลเลย	1	0.6
รวม	150	100.0

จากตาราง 4 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่เรียนในรายวิชาบุคลิกภาพและการปรับตัว มากกว่าครึ่งเล็กน้อยคิดว่าการแต่งกายชุดนักศึกษามีผลต่อภาพลักษณ์ต่อตนเองและมหาวิทยาลัยมาก จำนวน 136 คน (ร้อยละ 90.7) มีนักศึกษาเพียงส่วนน้อยที่คิดว่าการแต่งกายชุดนักศึกษาไม่ค่อยมีผลต่อภาพลักษณ์ต่อตนเองและมหาวิทยาลัยเท่าไร จำนวน 13 คน (ร้อยละ 8.7) และที่คิดว่าการแต่งกายชุดนักศึกษาไม่มีผลต่อภาพลักษณ์ต่อตนเองและมหาวิทยาลัยเลย มีนักศึกษาเพียง 1 คน (ร้อยละ 0.6)

ตาราง 5

จำนวน ร้อยละ ของประเภทสื่อที่นักศึกษาได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกาย

ประเภทของสื่อที่นักศึกษาได้รับข้อมูลข่าวสารการแต่งกาย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิทยุ	2	1.3
โทรทัศน์	23	15.3
หนังสือพิมพ์ วารสาร สิ่งตีพิมพ์	5	3.3
อินเทอร์เน็ต	89	59.4
สื่อบุคคล ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ครูอาจารย์	31	20.7
รวม	150	100.0

จากตาราง 5 นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่เรียนในรายวิชาบุคลิกภาพและการปรับตัว เกือบ 3 ใน 5 ของนักศึกษาได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายจาก สื่อทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 89 คน (ร้อยละ 59.4) รองลงมาได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายจากสื่อบุคคล ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ จำนวน 31 คน (ร้อยละ 20.7) ส่วนนักศึกษาที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายจากสื่อทางโทรทัศน์ จำนวน 23 คน (ร้อยละ 15.3) และได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายจากหนังสือพิมพ์ วารสาร สิ่งตีพิมพ์ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 3.3) มีส่วนน้อยที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายจากสื่อวิทยุ จำนวน 2 คน (ร้อยละ 1.3)

ตาราง 6

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เป็นรายด้าน

ความคิดเห็นที่มีต่อการแต่งกายเป็นรายด้าน	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.13	0.69	ปานกลาง
2. ด้านสภาพครอบครัว	2.97	0.50	ปานกลาง
รวม	3.05	0.47	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความคิดเห็นที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความคิดเห็นที่มีต่อการแต่งกาย อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X} = 3.13$) และด้านสภาพครอบครัว ($\bar{X} = 2.97$)

ตาราง 7

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ โดยจำแนกเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นที่มีต่อการแต่งกายด้านเหตุผลส่วนตัว	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. แต่งกายตามแฟชั่นกระแสนิยม	3.22	0.98	ปานกลาง
2. แต่งกายตามสื่อโฆษณาต่าง ๆ	2.89	0.99	ปานกลาง
3. แต่งกายตามดารา หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นแบบอย่าง	2.85	1.02	ปานกลาง
4. แต่งกายตามเพื่อน เพื่อต้องการเข้ากลุ่ม และได้รับ การยอมรับ จากเพื่อน	2.68	1.01	ปานกลาง
5. แต่งกายตามระเบียบของมหาวิทยาลัย และความเหมาะสมกับ โอกาสและสถานที่	4.00	0.83	มาก
รวม	3.13	0.69	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความคิดเห็นต่อการแต่งกายของนักศึกษา ด้านความคิดเห็นเหตุผลส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความคิดเห็นต่อการแต่งกายด้านความคิดเห็นส่วนตัว อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ แต่งกายตามระเบียบของมหาวิทยาลัย และความเหมาะสมกับโอกาสและสถานที่ ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนข้อที่นักศึกษามีความคิดเห็นในระดับปานกลางมีจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ แต่งกายตามแฟชั่นกระแสนิยม ($\bar{X} = 3.22$)

รองลงมา คือ แต่งกายตามสื่อโฆษณาต่าง ๆ ($\bar{X} = 2.89$) และแต่งกายตามดารานักแสดงหรือบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นแบบอย่าง ($\bar{X} = 2.85$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ แต่งกายตามเพื่อน เพื่อต้องการเข้ากลุ่ม และได้รับ การยอมรับจากเพื่อน ($\bar{X} = 2.68$)

ตาราง 8

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ โดยจำแนกเป็นรายชื่อ

ความคิดเห็นที่มีต่อการแต่งกายด้านสภาพครอบครัว	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความคิดเห็น
1. ให้อิสระ และตามใจในเรื่องการแต่งกาย	3.72	0.99	มาก
2. เกิดการขัดแย้งภายในครอบครัว	1.82	0.90	น้อย
3. ไม่มีเวลาสนใจ หรือเอาใจใส่ในเรื่องการแต่งกาย	2.40	0.98	น้อย
4. ตักเตือนทุกครั้งที่มีการแต่งกายไม่เรียบร้อย	3.38	1.06	มาก
5. ให้คำปรึกษาและแนะนำในเรื่องการแต่งกาย	2.97	0.93	ปานกลาง
รวม	2.97	0.50	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความคิดเห็นต่อการแต่งกายของนักศึกษา ด้านสภาพครอบครัวโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความคิดเห็นต่อการแต่งกาย ด้านสภาพครอบครัวอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ ให้อิสระ และตามใจในเรื่องการแต่งกาย ($\bar{X} = 3.72$) รองลงมา คือ ตักเตือนทุกครั้งที่มีการแต่งกายไม่เรียบร้อย ($\bar{X} = 3.38$) สำหรับข้อที่นักศึกษามีความคิดเห็นระดับปานกลาง 1 ข้อ ได้แก่ ให้คำปรึกษาและแนะนำในเรื่องการแต่งกาย ($\bar{X} = 2.97$) และระดับน้อย 2 ข้อ ได้แก่ ไม่มีเวลาสนใจ หรือเอาใจใส่ในเรื่องการแต่งกาย ($\bar{X} = 2.40$) รองลงมา คือ เกิดการขัดแย้งภายในครอบครัว ($\bar{X} = 1.82$)

การอภิปรายผล

ผลการศึกษา เรื่อง พฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิที่ศึกษาในรายวิชามนุษยสัมพันธ์และการปรับตัว ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. นักศึกษาทั้งหมดเรียนในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และเรียนในคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชามนุษยสัมพันธ์และการปรับตัว ส่วนมากเป็นเพศหญิง ซึ่งสถานภาพทางครอบครัวของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน ส่วนมากรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนเฉลี่ย อยู่ที่ 10,000 - 15,000 บาท รองลงมา คือ น้อยกว่า 10,000 บาท ส่วนใหญ่นักศึกษาจะอาศัยอยู่หอพักกับเพื่อน รองลงมาพักอาศัยอยู่กับบิดา/มารดา หรือผู้ปกครอง และค่าใช้จ่ายประจำวันของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ที่ 100 - 200 บาท รองลงมา คือ น้อยกว่า 100 บาท นอกจากนี้ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกายของนักศึกษา ส่วนมาก

นักศึกษาคิดว่าการแต่งกายตามกระแสแฟชั่นในปัจจุบันเป็นสิ่งสิ้นเปลือง นักศึกษาส่วนใหญ่จะรู้จักระเบียบการแต่งกายของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก และเกือบทั้งหมดที่นักศึกษาคิดว่าการแต่งกาย ชุดนักศึกษามีผลต่อภาพลักษณ์ต่อตนเอง และมหาวิทยาลัยมาก ส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายที่นักศึกษาได้รับ ส่วนใหญ่ได้รับจากสื่อทางอินเทอร์เน็ต รองลงมาได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายจากสื่อบุคคล ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ มีส่วนน้อยที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายจากสื่อวิทยุ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิมีการณรงค์ให้นักศึกษาแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ โดยมีการจัดโครงการและกิจกรรมส่งเสริมการแต่งกายการรับรู้ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยในขณะนั้นนักศึกษาดำเนินการศึกษาอยู่ภายในมหาวิทยาลัย (สำนักงานประกันคุณภาพการศึกษา, 2562 และงานบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี, 2563)

2. จากการศึกษาการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า พฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาทั้งหมดเรียนในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และเรียนในคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่เรียนรายวิชาบุคลิกภาพและการปรับตัว มีพฤติกรรมการแต่งกายขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวเป็นหลัก โดยมีความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการแต่งกายในเรื่องการแต่งกายตามระเบียบของมหาวิทยาลัย และความเหมาะสมกับโอกาส และสถานที่มากที่สุด จะเห็นได้จากการศึกษา พบว่า นักศึกษามากกว่าครึ่งเล็กน้อยจะรู้จักระเบียบการแต่งกายของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก และคิดว่าการแต่งกายชุดนักศึกษามีผลต่อภาพลักษณ์ต่อตนเอง และมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก รองลงมาคือ มีพฤติกรรมการแต่งกายตามกระแสนิยมตามแฟชั่น เนื่องจากนักศึกษายู่ในช่วงวัยรุ่น จึงมีความสนใจในการแต่งกายตามสื่อบุคคล หรือบุคคลที่ชื่นชอบตามกระแสแฟชั่น แต่ก็ยังมีความคิดว่าการแต่งกายตามกระแสแฟชั่นในปัจจุบันเป็นสิ่งสิ้นเปลือง และมีพฤติกรรมการแต่งกายตามสื่อโฆษณาต่าง ๆ ซึ่งนักศึกษามากกว่าครึ่งเล็กน้อยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายจากสื่อทางอินเทอร์เน็ต ส่วนความคิดเห็นในเรื่องการแต่งกายตามเพื่อน เพื่อต้องการเข้ากลุ่ม และได้รับการยอมรับจากเพื่อน มีผลต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาน้อย สอดคล้องกับ ฐิริพงษ์ นิมโอ (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการแต่งกายที่สภาพของนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน พบว่า พฤติกรรมการแต่งกายที่สุภาพและเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนของนิสิตอยู่ในระดับมาก โดยมีการประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือเพื่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย เช่นเดียวกับ ณัฐกมล เทพมณี (2563) ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการแต่งเครื่องแบบนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ พบว่า การแต่งกายตามแฟชั่นทำให้เกิดความสิ้นเปลือง และดูไม่เรียบร้อยหากเพื่อนนักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ

3. ส่วนด้านสภาพครอบครัวก็มีผลต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาน้อย โดยมีความคิดเห็นในเรื่องของบุคคลในครอบครัวให้อิสระ และตามใจในเรื่องการแต่งกายมากที่สุด รองลงมา คือ ตกเดือนทุกครั้งที่มีการแต่งกายไม่เรียบร้อย และให้คำปรึกษาและแนะนำในเรื่องการแต่งกาย ตามลำดับ จะเห็นได้ว่านักศึกษาซึ่งอยู่ในระดับชั้นปี 1 ส่วนใหญ่นักศึกษาอาศัยอยู่หอพักกับเพื่อน หรือพักอาศัยอยู่กับบิดา/มารดา หรือผู้ปกครอง และได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายจากสื่อบุคคล ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ ทำให้ทราบได้ว่าการพักอาศัยกับเพื่อนมีความเป็นอิสระในการแต่งกาย หรือถ้าพักกับบุคคลในครอบครัว ก็จะได้รับแนะนำและตกเดือนในเรื่องการแต่งกายให้เหมาะสม ส่วนพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษา ที่มีปัญหาจนเกิดการขัดแย้งภายในครอบครัว มีผลต่อการแต่งกายของนักศึกษาน้อยมาก สอดคล้องกับ ศศิธร โรจน์สงคราม (2560) ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษา วิทยาลัยนานาชาติมหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ครอบครัวมีส่วนสำคัญในการปลูกฝังให้นักศึกษาแต่งกายถูกระเบียบซึ่งรองลงมาจากอาจารย์ที่เป็นปัจจัยแรกที่มีส่วนทำให้นักศึกษาแต่งกายถูกระเบียบ เช่นเดียวกับ มธุริน พงศรพาณิชย์ (2560) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ พบว่า พฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาที่แต่งกายผิดระเบียบมากที่สุด คือ ต้องการความสะดวกสบายในการเดินทางจากบ้านมาเรียน

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาผลการศึกษามีข้อสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาบุคลิกภาพและการปรับตัว จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 150 คน มากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 76.00) เป็นเพศหญิง โดยเรียนในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ร้อยละ 47.30) และเรียนในคณะพยาบาลศาสตร์ (ร้อยละ 52.70) ซึ่งสถานภาพทางครอบครัวของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน (ร้อยละ 87.30) ส่วนมากรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนอยู่ที่ 10,000 - 15,000 บาท (ร้อยละ 39.30) รองลงมา คือ น้อยกว่า 10,000 บาท (ร้อยละ 29.30) ส่วนใหญ่นักศึกษาอาศัยอยู่หอพักกับเพื่อน (ร้อยละ 56.70) รองลงมาพักอาศัยอยู่กับบิดา/มารดา หรือผู้ปกครอง (ร้อยละ 28.70) และค่าใช้จ่ายประจำวันของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ที่ 100 - 200 บาท (ร้อยละ 72.00) รองลงมา คือ น้อยกว่า 100 บาท (ร้อยละ 22.00) นอกจากนี้ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการแต่งกายของนักศึกษามากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 77.30) นักศึกษาคิดว่าการแต่งกายตามกระแสแฟชั่นในปัจจุบันเป็นสิ่งสิ้นเปลือง นักศึกษาส่วนใหญ่จะรู้กฎระเบียบการแต่งกายของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 50.70) มีนักศึกษาเพียง 1 คน (ร้อยละ 0.70) ที่ไม่รู้กฎระเบียบการแต่งกายของมหาวิทยาลัยเลย และเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 90.70) ที่นักศึกษาคิดว่าการแต่งกายชุดนักศึกษามีผลต่อภาพลักษณ์ต่อตนเอง และมหาวิทยาลัยมาก มีนักศึกษาเพียง 1 คน (ร้อยละ 0.70) ที่คิดว่าการแต่งกายชุดนักศึกษาไม่มีผลต่อภาพลักษณ์ต่อตนเองและมหาวิทยาลัยเลย ส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายที่นักศึกษาได้รับ ส่วนใหญ่ได้รับจากสื่อทางอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 59.30) รองลงมาได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายจากสื่อบุคคล ได้แก่ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ (ร้อยละ 20.7) มีส่วนน้อย (ร้อยละ 1.30) ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแต่งกายจากสื่อวิทยุ

2. ความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษา สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ทั้ง 2 ด้าน พบว่า พฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.05, SD = 0.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษาด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X} = 3.13, SD = 0.69$) มากกว่าด้านสภาพครอบครัว ($\bar{X} = 2.97, SD = 0.50$)

2.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13, SD = 0.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความคิดเห็นต่อการแต่งกายด้านความคิดเห็นส่วนตัวอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ แต่งกายตามระเบียบของมหาวิทยาลัย และความเหมาะสมกับโอกาสและสถานที่ ($\bar{X} = 4.00, SD = 0.83$) ส่วนข้อที่นักศึกษามีความคิดเห็นในระดับปานกลางมีจำนวน 4 ข้อ ได้แก่ แต่งกายตามแฟชั่นกระแสนิยม ($\bar{X} = 3.22, SD = 0.98$) รองลงมา คือ แต่งกายตามสื่อโฆษณาต่าง ๆ ($\bar{X} = 2.89, SD = 0.99$) และแต่งกายตามดารานักแสดง หรือ บุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นแบบอย่าง ($\bar{X} = 2.85, SD = 1.02$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ แต่งกายตามเพื่อน เพื่อต้องการเข้ากลุ่ม และได้รับ การยอมรับจากเพื่อน ($\bar{X} = 2.68, SD = 1.01$)

4. 2.2 ด้านสภาพครอบครัว ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97, SD = 0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความคิดเห็นต่อการแต่งกายด้านสภาพครอบครัว อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ ให้อิสระ และตามใจในเรื่องการแต่งกาย ($\bar{X} = 3.72, SD = 0.99$) รองลงมา คือ ตักเตือนทุกครั้งที่มีการแต่งกายไม่เรียบร้อย ($\bar{X} = 3.38, SD = 1.06$) สำหรับข้อที่นักศึกษามีความคิดเห็นระดับปานกลาง 1 ข้อ ได้แก่ ใ้

ค่าปริศนาและแนะนำในเรื่องการแต่งกาย ($\bar{X} = 2.97$, $SD = 0.93$) และระดับน้อย 2 ข้อ ได้แก่ ไม่มีเวลาสนใจ หรือเอาใจใส่ในเรื่องการแต่งกาย ($\bar{X} = 2.40$, $SD = 0.98$) รองลงมา คือ เกิดการขัดแย้งภายในครอบครัว ($\bar{X} = 1.82$, $SD = 0.90$)

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา ตลอดจนส่งเสริมความรู้และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษาให้มีความถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัย และมีความเหมาะสม โดยมีข้อเสนอแนะจากการวิจัยดังนี้

1. นักศึกษาส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่หอพักกับเพื่อน จึงทำให้มีความอิสระในการแต่งกายสูง สถานศึกษาควรมีการควบคุมระเบียบการแต่งกายของนักศึกษา รวมถึงอาจารย์ประจำวิชา หรืออาจารย์ที่ปรึกษา ควรให้คำแนะนำ หรือตักเตือนในเรื่องของการแต่งกายกับนักศึกษาให้ถูกต้อง และมีการแต่งกายตามโอกาสต่าง ๆ ในการใช้ชีวิตประจำวันได้ความเหมาะสม
2. การแต่งกายของนักศึกษาก็น่าเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีผลต่อการประเมินเกณฑ์การให้คะแนนในรายวิชาที่เรียน อาจารย์ผู้สอน ควรเพิ่มบทบาทในการสอดแทรกความรู้ ระเบียบเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการแต่งกาย เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษาสาขาวิชาอื่นในสถานศึกษาเพื่อที่จะได้ทราบข้อมูลอย่างกว้างขวาง และทำการเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษาสาขาวิชาอื่นในสถานศึกษา เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการให้ความรู้และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษาต่อไป
2. ควรทำการศึกษาตัวแปร หรือปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ทักษะที่มีต่อการแต่งกายของนักศึกษา ค่านิยมในการแต่งกายของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับการแต่งกายกับนักศึกษาต่อไป
3. ควรทำการศึกษาโดยใช้แบบสัมภาษณ์ หรือการมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพร่วมกับเชิงปริมาณ เพื่อที่จะได้ผลการศึกษาในเชิงลึกที่ถูกต้องและชัดเจน มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาบุคลิกภาพและการปรับตัว ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 150 คน เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษามีเหตุผลและปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา แล้วจึงนำข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งกาย และปัญหาที่พบจากการสังเกต มาเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริม แนะนำ และให้ความรู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพ การแต่งกายให้กับนักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาต่อไป

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ที่สนับสนุนงบประมาณการดำเนินการวิจัย และนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่เรียนในรายวิชาบุคลิกภาพและการปรับตัว ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- งานบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี. (2563). **ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ว่าด้วยเครื่องแบบและเครื่องแต่งกายของนักศึกษา พ.ศ. 2545**. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ: ผู้แต่ง.
- ณัฐกมล เทพมณี. (2563). **การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการแต่งเครื่องแบบนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ**. รายงานวิจัย, วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ. กรุงเทพมหานคร.
- ณัฐชานา นวลยัง. (2560). **เครื่องแต่งกายที่เป็นสื่อสัญลักษณ์ในงานทัศนศิลป์ไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544-2557**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิมพ์พร เรืองศาสตร์, มณีรัตน์ สายบัว และ หนึ่งฤทัย พูลเขตร. (2557). **ปัญหาการแต่งกายของนักศึกษา**. ค้นเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2561, จาก http://music2555.blogspot.com/2012/09/blog-post_4.html.
- กฤษพงษ์ นิมโอ. (2556). **ปัจจัยที่มีผลต่อการแต่งกายที่สุภาพของนิสิตระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน**. การประชุมทางวิชาการประจำปี 2556 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน (หน้า 898-907).
- มธุริน พงศพรพาณิชย์. (2560). **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- ศศิธร โรจน์สงคราม. (2560). **การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษา วิทยาลัยนานาชาติมหาวิทยาลัยมหิดล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมบุญรณ์ สุริยวงศ์, สมจิตรา เรืองศรีและเพ็ญศรี เศรษฐวงศ์. (2555). **วิจัยและสถิติทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- สำนักประกันคุณภาพการศึกษา. (2562). **รายงานการประเมินตนเอง**. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ:ผู้แต่ง.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), pp. 607-610.
- Likert, R. (1932). A Technique for the Measurement of Attitudes. *Archives of Psychology*, 140, pp.1-55.